

H. JERPSTADVOLD

Fjellengt

*Det vokser en flora ved fjellhjemmets slott,
en skjønnhet som kaller på meg.
De fjellhøye tinder i hvitt og i blått
har også en hilsen til deg.*

*Turistene taler så mange slags sprog,
men øyne er skapt for å se.
Just derfor så vokser de reisendes tog
på vei mot den evige sne.*

*Snart kan vi oss speile i breernes vann
hvor fjellbekken samler det opp;
og fisken vi ser fra den solfylte strand
når fluen den tar med et hopp.*

*I fjell-lien ser vi den blomstrende hær
som ånder av sommer og sol.
Og står vi på toppen så ser vi nok mer
og kjenner en luftning fra pol.*

*I skogbandet synger det vingede kor
så fritt i fra sorger og savn.
Tonene stiger mot himlen fra jord
til ære for Skaperens navn.*

*Der hvitveisens speil er det blinkende vann
vi gjerne vil bygge og bo.
Når skogstjernen flytter fra kveldssolens brann
er tiden som kaller til ro.*

*Til hytten vi kommer før solen går ned,
hvor maten er deilig og varm.
Der kan vi spise og hvile i fred
langt bort fra fabrikkens larm.*

*Der ute ligg' natten i nordlysets prakt
med hytter ved fjellvannets strand.
Da inne i drømmen et bilde blir malt
av Norge, turistenes land.*

H. Jerpstadvold er 78 år og bor i Meldal. Han har vist interesse for vår årbok ved å sende oss disse vers, og vi takker for det. *Red.*